

at alle mulige andre, herunder dyrlæger, laboranter, og hvad ved jeg, må foretage denne behandling, bare ikke de mennesker, der er blevet uddannet som læger.

Den gruppe, der rammes af loven, er ikke de mennesker, som er sunde og raske, og som kan få børn ved blot at blive insemineret. Vi har en sædbank, der efter reglerne har mulighed for at sælge til private. Den gruppe, der rammes af loven, er den gruppe, som har problemer med æggelederen, hvor æg ikke sætter sig ordentlig fast, og hvor der på en eller anden måde skal foretages en lægelig behandling. De må ikke få lov til at betale sig fra det i Danmark, de må godt få lov til at tage til et andet land og få den lægelige behandling.

Jeg tror i virkeligheden ikke, det er ret mange mennesker, det handler om. Mange enlige vælger jo i stedet for at adoptere. Det må de godt. Der er det ikke mit indtryk, at der har været de store problemer blandt folketingsmedlemmerne med at åbne op for det.

Hvis vi gør os umage i Sundhedsudvalget og laver en ordentlig beretning, hvor det bliver præciseret meget nøje, så tror jeg, at vi kan tale os mod hinanden og ikke fra hinanden. Det er ikke nogen menneskeret at få et barn, ingen tvivl om det, men der er mennesker, der meget gerne vil have et barn. Og der ser jeg det som et problem, at vi har taget en lille bitte gruppe ud og forbyder læger at behandle dem. Hvis det kommer for en dag, at det er ganske, ganske få kvinder, der rammes af denne lov, så tror jeg, at vi kan tale os til hinanden.

Der er ingen tvivl om fra forslagsstillernes side, at børn har godt af at vokse op i en familie med trykke, gode forhold, og jeg tror også helt bestemt, at det er sundt og godt for et barn at have både en mor og en far, ingen tvivl om det. Men denne gruppe kvinder, der vælger at få et barn, men ikke har en far til barnet, har tænkt sig så godt om, har inddraget hvad som helst af forskellige overvejelser – jeg kender mange af dem – og har også inddraget spørgsmålet, om hvordan de sikrer, at de børn får en god kontakt til mænd.

Nogle af dem vælger at finde en mand, de kan bruge til at blive insemineret af, fordi de overvejer det grundigt. Men vi har så stadig væk den gruppe, som ikke kan af sig selv. Den gruppe tror jeg at vi alle sammen er enige om ikke skal squeezes helt ud og henvises til behandling i udlandet.

Vi satser fra ordførernes side på, at vi afgiver betænkning over det her lovforslag i løbet af næste uge. Jeg har bedt ministeren om lige at ordne de forskellige spørgsmål, der er blevet rejst her under debatten, således at vi kan få en anden og en tredje behandling, inden Folketinget holder pause op til folkeafstemningen.

(Kort bemærkning).

Preben Rudiengaard (V):

Det er lige et opklarende spørgsmål til fru Anne Baastrup. Jeg synes, at det bliver blandet lidt sammen, for det, vi snakker om, er den generelle tilladelse til, at lesbiske kan blive insemineret.

Fru Anne Baastrup begynder at snakke om sygdom og ufrivillig barnløshed, og det er selvfølgelig klart, at der kan være problemer med at få børn på naturlig måde, men jeg kunne godt tænke mig at spørge, om det er rimeligt, eller det er med vilje, eller der er andre intentioner i, at man blander det dér med ufrivillig barnløshed på grund af sygdom sammen med det, at man ønsker at blive insemineret, fordi man er lesbisk.

Det er simpelt hen for at få klargjort det i mit hoved. Jeg synes, det er en sammenblanding af begreberne.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo sådan, at siden vi førstebehandlede lovforslaget første gang, er det kommet frem, at det er muligt at få sæd fra en sædbank, og det er i overensstemmelse med loven, at den muligvis foreligger.

Det vil sige, at kvinder, der ikke har nogen problemer med underlivet, men som kan blive gravide ved en insemination, har mulighed for det. Der er ingen krav om, at de skal leve i et parforhold eller andet. Den gruppe kvinder, loven rammer, er den gruppe, som har brug for lægelig behandling for at kunne blive gravid.

Jeg tror ikke, at man fra ministeriets side kan beskrive præcis, hvor mange det handler om, men jeg tror ikke, at det er specielt mange. Det er den lille gruppe, loven reelt rammer, fordi der er et forbud mod lægelig behandling, når man ikke har levet i et parforhold i tre år.

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Det er blot et svar til fru Margrete Auken, som har spurgt mig om, hvor mange personer der er